

European Electoral Studies

VOLUME: 2
ISSUE: 2

Parlamentní volby v Rakousku v roce 2006

(Parliamentary Elections in Austria in 2006)

Jan Obludník (231086@mail.muni.cz)

Abstract:

The article deals with the austrian parliamentary elections held at the beginning of October 2006. In the opening part author closely introduces relevant features of the electoral system, next ones focus on election campaign and election results. The attention is above all paid to the differences in electoral support for particular political parties in nine electoral districts. In conclusion you can find some information about difficult formation of the new governing coalition.

Keywords: *Austria, Austrian political parties, Electoral districts, Electoral system, Parliamentary elections.*

1. Úvod

Rok 2006 přinesl parlamentní volební klání i na území jižního souseda České republiky a tento text si klade za cíl zanalyzovat okolnosti spojené s touto událostí.

Tato práce se skládá, kromě krátkého úvodu a rekapitulujícího závěru nastiňujícího povolební vývoj, z celkem tří částí. V první se pokouším o podrobnou deskripci rakouského volebního systému a vycházím přitom ze znění rakouského volebního zákona z roku 1992 (*Bundesgesetz über die Wahl des Nationalrates, BGBl. Nr. 471/1992*). V následujících pasážích lze nalézt základní faktografické informace o průběhu volební kampaně a výsledcích voleb s akcentem na teritoriální rozdíly v podpoře jednotlivých kandidujících stran. Hlavní pomůckou se mi staly internetové stránky ministerstva vnitra (<http://www.bmi.gv.at>), doplněné dalšími internetovými zdroji.

2. Charakteristika volebního systému

Do Národní rady Rakouské republiky (*Nationalrat*) probíhají volby každé čtyři roky a volí se v nich celkem 183 poslanců. Volit může každý, kdo dovršil věk 18 let před 1. lednem roku, v němž se konají volby, a má rakouské občanství (*Bundesgesetz über die Wahl des Nationalrates BGBl. Nr. 471/1992*). Pasivní volební právo má občan Rakouska, jemuž nejpozději v den voleb bylo alespoň 19 let.

Rakousko je pro účely voleb rozděleno do devíti zemských volebních obvodů, které se kryjí s územím jednotlivých spolkových zemí – Burgenland, Korutany (*Kärnten*), Dolní Rakousy (*Niederösterreich*), Horní Rakousy (*Oberösterreich*), Salzburg, Štýrsko (*Steiermark*), Tyrolsko (*Tirol*), Vorarlberg a Vídeň (*Wien*). Tyto zemské obvody se dále dělí na celkem 43 regionálních obvodů, přičemž počet mandátů přidělovaných v jednotlivých obvodech se pohybuje od 1 do 8 (Chytilík 2005: 651). Suma mandátů náležející jednotlivým zemským volebním obvodům se odvozuje od počtu obyvatel dané spolkové země. O nejvíce legislativních postů se hraje na území Dolních Rakous (alokuje se celkem 36 mandátů), Vídně (33) a Horních Rakous (32). Následuje Štýrsko s 28 mandáty, Tyrolsko s 15 mandáty, Korutany se 13 mandáty, Salzburg s 11 mandáty, Vorarlberg s 8 mandáty a Burgenland se 7 mandáty.

Na území Rakouska se využívá listinného poměrného volebního systému. Poměrný volební systém mohu charakterizovat jako systém, ve kterém se na úrovni

volebního obvodu dělí mandáty (přibližně) v souladu s poměrem hlasů mezi jednotlivými stranami (Šedo 2004: 34). Podle podoby hlasování se jedná o systém s vázanou kandidátní listinou, kdy volič disponuje jedním preferenčním hlasem. Distribuce mandátů probíhá na třech úrovních. V prvních dvou skrutiniích se při přepočtu hlasů na mandáty užívá Hareova kvóta, kdy se celkový součet hlasů odevzdaných v tom kterém zemském volebním obvodě dělí počtem mandátů připadajících na daný zemský volební obvod. Tento vztah se dá vyjádřit následujícím vzorcem: $Q=H/M$ (Šedo 2004: 26). Výsledkem je tzv. zemské volební číslo.

Na úrovni regionálního volebního obvodu politická strana obdrží tolik mandátů, kolikrát je toto číslo obsaženo v součtu hlasů odevzdaných pro tuto stranu. V rámci strany, jež má nárok na mandát, se sestaví pořadí kandidátů na základě preferenčních hlasů voličů. Přednost dostanou ti, kteří obdrželi alespoň tolik preferenčních hlasů, kolik činí polovina zemského volebního čísla, nebo nejméně šestinu z celkového počtu preferenčních hlasů odevzdaných pro kandidáty dané strany v regionálním volebním obvodě (Bundesgesetz über die Wahl des Nationalrates *BGBI. Nr. 471/1992*). Zbývající mandáty se rozdělují na základě pořadí kandidátů v rámci stranických listin. Nárok na účast ve druhém skrutiniu (na úrovni zemských volebních obvodů) mají pouze ty formace, které obdržely na celostátní spolkové úrovni alespoň 4 procenta hlasů nebo na úrovni regionů docílily zisku minimálně jednoho mandátu. Každá z těchto stran dostane tolik mandátů, kolikrát se do počtu hlasů obdržených v zemském volebním obvodu vejde volební číslo po odečtení všech mandátů přidělených v prvním skrutiniu (Bundesgesetz über die Wahl des Nationalrates *BGBI. Nr. 471/1992*). Zde mandáty přednostně získají ti, jejichž suma preferenčních hlasů dosáhla zemského volebního čísla. Ostatní mandáty se distribuují opět na základě pořadí na kandidátní listině. Rovněž ve třetím skrutiniu na spolkové úrovni musí politické formace překročit čtyřprocentní omezovací klauzuli anebo získat alespoň jeden mandát na regionální úrovni, aby si uchovaly naději na přidělení mandátů. Mandáty, nerozdělené na regionální a zemské úrovni, se distribuují prostřednictvím D'Hondtovy formule, což znamená, že volební zisky stran (sumy obdržených hlasů) se postupně dělí řadou lineárních čísel (1, 2, 3, 4, ...) (Šedo 2004: 28). Mandáty se následně přidělují až do naplnění stanoveného počtu stranám s nejvyšším podílem na tomto dělení. Pokud by pomocí D'Hondtova dělitele straně

připadlo méně mandátů, než kolik již získala na zemských a regionálních úrovních, postupuje se, jako by tato strana nepostavila do třetího skrutinia kandidátku, a výpočet se opakuje. Naopak, přesahuje-li počet takto přináležících mandátů počet mandátů z prvního a druhého skrutinia, je straně přiřčeno tolik mandátů, kolik činí rozdíl obou čísel. Na této úrovni již voliči nedisponují preferenčními hlasy a legislativní posty získají lidé výše postavení na stranické kandidátce.

3. Volební kampaň

Do voleb do Národní rady Rakouské republiky, které se konaly dne 1. října 2006, se přihlásilo celkem 12 formací, které si činily ambice stát se parlamentními subjekty.

Jednalo se o tyto politické strany:

- **Svaz pro budoucnost Rakouska** (*Bündnis Zukunft Österreich, BZÖ*)
- **Zelení – Zelená alternativa** (*Die Grünen – Die Grüne Alternative, Grünen*)
- **Vystoupení z EU – Neutrální svobodné Rakousko** (*EU–Austritt – Neutrales Freies Österreich, NFÖ*)
- **Svobodná strana Rakouska** (*Freiheitliche Partei Österreichs, FPÖ*)
- **Iniciativa 2000** (*Initiative 2000, INV*)
- **Komunistická strana Rakouska** (*Kommunistische Partei Österreichs, KPÖ*)
- **Kandidátka Dr. Martina za demokracii, kontrolu a spravedlnost** (*Liste Dr. Martin – Für Demokratie, Kontrolle, Gerechtigkeit; MATIN*)
- **Starkova kandidátka** (*Liste Stark; STARK*)
- **Rakouská lidová strana** (*Österreichische Volkspartei, ÖVP*)
- **Jistý, přesvědčivý, nezávislý Franz Radinger** (*Sicher – Absolut – Unabhängig, Franz Radinger; SAU*)
- **Sociálnědemokratická strana Rakouska** (*Sozialdemokratische Partei Österreichs; SPÖ*)
- **Socialistická levicová strana** (*Sozialistische LinksPartei; SLP*)

Ve volebním klání se střetla dosavadní pravicová vláda vedená Rakouskou lidovou stranou a opozice složená ze sociálních demokratů a zelených. Hlavním tématem volební kampaně se staly ekonomické reformy prosazené vládním kabinetem.

Hlavními favority nadcházejících voleb se jednoznačně stala Rakouská lidová strana (lídr vládní koalice se Svazem pro budoucnost Rakouska) opírající se o charisma svého vůdce Wolfganga Schüssela a opoziční Sociálnědemokratická strana Rakouska v čele s Alfredem Gusenbauerem. Třetí místo v předvolebních průzkumech zaujímali Zelení. Relevantní pravicově populistické strany Svaz pro budoucnost Rakouska i Rakouská svobodná strana se v kampani snažily především odlišit jedna od druhé, jelikož prvně uvedená se nedlouho před volbami odštěpila od Rakouských Svobodných. Volební kampaň nepostrádala útočností a do popředí se dostávaly nejrůznější aféry spojené s oběma hlavními stranami, jako např. skandál kolem odborářské banky Bawag, jejíž manažeři s požehnáním bossů rakouských odborů prováděli pochybné machinace a pravděpodobně se snažili také uplácet vlivné politiky.¹

4. Průběh a výsledky voleb

Hlasovací místnosti se otevřely dne 1. října 2006 a z celkových 6 107 892 registrovaných voličů se k urnám dostavilo 4 793 735 hlasujících, což znamenalo přibližně 78,5% volební účast.² Vůbec poprvé v historii druhorepublikového Rakouska se tak tento ukazatel dostal pod hranici 80 procent (Kořan 2006). Možnost volit dostali i ti občané Rakouské republiky, kteří se přechodně či trvale zdržovali mimo území státu, a to prostřednictvím pošty. Jejich počet dosáhl takřka čtvrt milionu.³ Níže umístěná tabulka nám vyjeví počet platných volebních hlasů pro jednotlivé politické subjekty a podíl těchto hlasů na celkovém součtu hlasů na území Rakouské republiky. Dále zahrnuje počty křesel, která získaly jednotlivé formace a disponují jimi v legislativním tělese.

¹ viz *Pár dní před volbami v Rakousku bobtnají aféry* (http://www.novinky.cz/zahranicni/evropa/par-dni-pred-volbami-v-rakousku-bobtnaji-afery_96866_q30sm.html).

² viz *Wahlen und Volksbegehren* (<http://www.bmi.gv.at/wahlen/>).

³ viz *Volby v Rakousku překvapivě vyhráli opoziční sociální demokraté* (http://svet.ihned.cz/1-10070880-19417940-003000_d-a2).

Tabulka 1. Výsledky voleb do Národní rady v roce 2006

Strana	Počet hlasů	Podíl hlasů v %	Počet mandátů
SPÖ	1 663 986	35,34	68 (67) ⁴
ÖVP	1 616 493	34,33	66
Grünen	520 130	11,05	21
FPÖ	519 598	11,04	21
BZÖ	193 539	4,11	7
MATIN	131 688	2,8	0
KPÖ	47 578	1,01	0
NFÖ	10 594	0,23	0
SLP	2 257	0,05	0
SAU	1 514	0,03	0
INV	592	0,01	0
STARK	312	0,01	0

NFÖ – účastnila se voleb pouze v Korutanech, Salzburgu, Tyrolsku, Vídni a Vorarlbergu.
 SLP – účastnila se voleb pouze ve Vídni.
 SAU – účastnila se voleb pouze v Korutanech.
 INV – účastnila se voleb pouze v Burgenlandu.
 STARK – účastnila se voleb pouze v Korutanech.

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis

Rakouské parlamentní volby tedy oproti původním očekáváním vyhrála dosud opoziční **Sociálnědemokratická strana Rakouska** (SPÖ) se ziskem 35,34 procent hlasů a 67 mandátů (jeden v držení zástupce Liberálního fóra). Je to sice méně než při minulých volbách před čtyřmi lety, ale na vítězství to stačilo, protože hlavní rival **Rakouská strana lidová** (ÖVP) utrpěla těžké ztráty, kdy oproti roku 2002 obdržela o 8 procent hlasů méně (34,33 %) a o 13 křesel méně (66). Slušných 11 procent shodně získali **Zelení – Zelená alternativa** (Grünen) a **Svobodná strana Rakouska** (FPÖ). Každá disponuje v parlamentu 21 křesly. Nejmenším subjektem v Národní radě Rakouské republiky je v současné době **Svaz pro budoucnost Rakouska** (BZÖ) se ziskem 4,11 procent hlasů a 7 křesly.

Z rozložení sil v parlamentu je zřejmé, že ani jedna ze stran není schopna sama sestavit jednobarevnou většinu v legislativním tělese.

Nyní bych se stručně zaměřil na volební podporu, které se nejvýznamnějším politickým formacím dostalo napříč státem, tzn. v jednotlivých spolkových zemích.

⁴ Výsledek taktiky SPÖ, která vstoupila do volebního spojení s mimoparlamentním Liberálním fórem (LIF), jemuž přislíbila 1 parlamentní křeslo. Podstatou této taktiky bylo přilákání liberálních voličů.

Rakousko lze považovat za homogenní zemi, což se promítá i do podobnosti vyjavených preferencí voličů v jednotlivých volebních obvodech. Kompletní volební výsledky všech kandidujících politických formací ve všech spolkových zemích se nacházejí v přílohách 1–9. V níže uvedené tabulce uvádím volební podporu pouze relevantních politických stran. Z tabulky vyplývá skutečnost, že dvě hlavní formace, SPÖ a ÖVP, obdržely takřka ve všech spolkových zemích nejvíce hlasů. Jedinou výjimku tvoří Korutany, kde se díky výrazné popularitě korutanského hejtmana a donedávna vůdce BZÖ Jörga Haidera podařilo právě této populistické pravicové straně vklínit mezi dva stranické kolosy. Bez úspěchu v této oblasti by se stěžila prosadila do parlamentu. SPÖ se těšila největší důvěře voličů v Burgenlandu (45 %), dále ve Vídni (41 %), Korutanech (35,4 %) a Horních Rakousech (36,1 %). ÖVP oslovila nejvíce elektorátu z kandidujících politických subjektů v Tyrolsku (43,8 %), Vorarlbergu (42 %), Dolních Rakousech (39,2 %), Salzburgu (39,2 %) a rovněž ve Štýrsku (37,5 %). Lidovci tedy zvítězili ve větším počtu spolkových zemí, ale vzhledem k relativně stabilnější územní podpoře se jako nejúspěšnější formace profilovala SPÖ.

Tabulka 2. Výsledky voleb do Národní rady v jednotlivých spolkových zemích – parlamentní strany

Spolková země	Volební účast (%)	SPÖ	ÖVP	Grünen	FPÖ	BZÖ
Burgenland	86,8	45	36,1	5,8	8,7	1,7
Korutany	77,3	35,4	21,2	7,5	7,2	24,9
Dolní Rakousy	85,2	36,2	39,2	9	9,6	2,3
Horní Rakousy	81,4	36,1	35,2	10,2	12,2	2,6
Salzburg	76,9	28,5	39,2	12,5	12,3	3,1
Štýrsko	78,6	37,2	37,5	7,9	10,4	3,2
Tyrolsko	72,8	23,2	43,8	13	10,8	3,3
Vorarlberg	70	18,5	42	16,4	10,9	3,2
Vídeň	72,3	41	21,8	17,4	13,9	1,8

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis

5. Závěr

Když skončily v Rakousku volby, nastala téměř stejná patová situace jako v Čechách. Přes všechny předpoklady se vítězem voleb stala SPÖ a její předseda A. Gusenbauer byl pověřen sestavením vlády. Ale protože SPÖ už před volbami veřejně odmítla jakoukoliv spolupráci s nacionalistickými stranami FPÖ (vedenou H. C. Strachem) a BZÖ (vedeným P. Westenthalerem, potažmo J. Haiderem), zúžila se tím volba k možné koalici pouze na dvě strany – Zelené (vedené A. Van der Bellenem) a ÖVP (vedenou W. Schüsslem). Varianta vlády se Zelenými trpěla značným handicapem v podobě nedostatku křesel k sestavení většinové koalice. Jako pravděpodobnější se jevila možnost vytvoření velké koalice, ke které se klonil i předseda SPÖ. Vzájemná jednání brzdila řada sporných bodů, přičemž tím nejskloňovanějším se stala otázka nákupu stíhaček Eurofighter, který dojednala koalice kancléře Schüssla. Sociální demokracie tuto transakci označila za nevýhodnou a požadovala její zrušení. Problematické se jevíly rovněž záležitosti navyšování daní a reforma školství (Kořen 2006).

Nakonec se po tříměsíčním jednání plném kontraverzí dohodli dne 8. ledna 2007 představitelé SPÖ a ÖVP na vytvoření velké koalice, která navázala na 34leté poválečné společné vládnutí těchto subjektů. Nová vláda v čele s kancléřem a šéfem SPÖ Alfredem Gusenbauerem se zavázala modernizovat infrastrukturu, prosadit reformu školství (rakouští studenti v současné době platí 363 eur za semestr vysokoškolského studia, v dohledné budoucnosti by posluchači měli být zbaveni povinnosti platit školné, pokud během studia vykonávají všeobecně prospěšné práce) a reformu volebního systému (snížení aktivního volebního práva z 18 na 16 let).⁵ Jak konzistentní bude tato koalice složená z velkých rivalů, ukáže čas...

⁵ viz *V Rakousku se po třech měsících dohodli na nové vládě* (http://www.novinky.cz/zahranicni/evropa/v-rakousku-se-po-trech-mesicich-dohodli-na-nove-vlade_105967_tbnt4.html).

Seznam literatury a použitých pramenů

Bundesgesetz über die Wahl des Nationalrates BGBl. Nr. 471/1992

Šedo, J. (2004): Volební právo a klasifikace volebních systémů. In: Chytilek, R. - Šedo, J.: *Volební systémy*. Brno: Mezinárodní politologický ústav Masarykovy univerzity, s. 11-36.

Kořan, M. (2006): Pokračující pluralizace rakouského stranického systému: interpretace voleb do Národní rady 2006. *Mezinárodní politika*, roč. XXX, č. 11, s. 25-27.

Chytilek, R. (2005): Podněty a výsledky Volební a stranické soutěže. In: Strmiska, M. - Hloušek, V. - Kopeček, L. - Chytilek, R.: *Politické strany moderní Evropy*. Praha: Portál, 2005, s. 603–651.

Pár dní před volbami v Rakousku bobtnají aféry

(http://www.novinky.cz/zahranicni/evropa/par-dni-pred-volbami-v-rakousku-bobtnaji-afery_96866_q30sm.html).

Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis (<http://www.bmi.gv.at/wahlen/>).

V Rakousku se po třech měsících dohodli na nové vládě

(http://www.novinky.cz/zahranicni/evropa/v-rakousku-se-po-trech-mesicich-dohodli-na-nove-vlade_105967_tbnt4.html).

Volby v Rakousku překvapivě vyhráli opoziční sociální demokraté

(http://svet.ihned.cz/1-10070880-19417940-003000_d-a2).

Wahlen und Volksbegehren (<http://www.bmi.gv.at/wahlen/>).

Přílohy

Příloha 1. Výsledky voleb 2006 v Burgenlandu

Burgenland		
	Volby 2006	
	celkově	v %
Počet registrovaných voličů	222 281	100
muži	107 686	48,4
ženy	114 595	51,6
Odevzdané hlasy	193 047	86,8
Neplatné hlasy	4 224	2,2
Platné hlasy	188 823	97,8
ÖVP	68 078	36,1
SPÖ	84 953	45,0
FPÖ	16 336	8,7
GRÜNEN	10 972	5,8
BZÖ	3 247	1,7
KPÖ	962	0,5
MATIN	3 683	2,0
IVE	592	0,3

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis

Příloha 2. Výsledky voleb 2006 v Korutanech

Korutany		
	Volby 2006	
	celkově	v %
Počet registrovaných voličů	433 920	100
muži	206 793	47,7
ženy	227 127	52,3
Odevzdané hlasy	335 333	77,3
Neplatné hlasy	7 789	2,3
Platné hlasy	327 544	97,7
ÖVP	69 566	21,2
SPÖ	115 994	35,4
FPÖ	23 737	7,2
GRÜNEN	24 611	7,5
BZÖ	81 574	24,9
KPÖ	2 908	0,9
NFÖ	1 104	0,3
MATIN	6 224	1,9
STARK	312	0,1
SAU	1 514	0,5

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis

Příloha 3. Výsledky voleb 2006 v Dolních Rakousech

Dolní Rakousy		
	Volby 2006	
	celkově	v %
Počet registrovaných voličů	1 204 859	100
muži	580 119	48,1
ženy	624 740	51,9
Odevzdané hlasy	1 025 942	85,2
Neplatné hlasy	21 041	2,1
Platné hlasy	1 004 901	97,9
ÖVP	394 149	39,2
SPÖ	363 379	36,2
FPÖ	96 915	9,6
GRÜNEN	90 383	9,0
BZÖ	22 698	2,3
KPÖ	7 546	0,8
MATIN	29 831	3,0

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis

Příloha 4. Výsledky voleb 2006 v Horních Rakousech

Horní Rakousy		
	Volby 2006	
	celkově	v %
Počet registrovaných voličů	1 046 347	100
muži	503 758	48,1
ženy	542 589	51,9
Odevzdané hlasy	851 676	81,4
Neplatné hlasy	19 224	2,3
Platné hlasy	832 452	97,7
ÖVP	292 998	35,2
SPÖ	300 790	36,1
FPÖ	101 743	12,2
GRÜNEN	85 232	10,2
BZÖ	21 840	2,6
KPÖ	6 793	0,8
MATIN	23 056	2,8

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis

Příloha 5. Výsledky voleb 2006 v Salzburgu

Salzburg		
	Volby 2006	
	celkově	v %
Počet registrovaných voličů	375 938	100
muži	178 231	47,4
ženy	197 707	52,6
Odevzdané hlasy	289 096	76,9
Neplatné hlasy	6 681	2,3
Platné hlasy	282 415	97,7
ÖVP	110 727	39,2
SPÖ	80 400	28,5
FPÖ	34 596	12,3
GRÜNEN	35 239	12,5
BZÖ	8 826	3,1
KPÖ	2 125	0,8
NF	1 612	0,6
MATIN	8 890	3,1

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis

Příloha 6. Výsledky voleb 2006 ve Štýrsku

Štýrsko		
	Volby 2006	
	celkově	v %
Počet registrovaných voličů	940 100	100
muži	450 851	48,0
ženy	489 249	52,0
Odevzdané hlasy	738 790	78,6
Neplatné hlasy	10 961	1,5
Platné hlasy	727 829	98,5
ÖVP	272 767	37,5
SPÖ	270 596	37,2
FPÖ	75 988	10,4
GRÜNEN	57 641	7,9
BZÖ	23 216	3,2
KPÖ	13 744	1,9
MATIN	13 877	1,9

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis

Příloha 7. Výsledky voleb 2006 v Tyrolsku

Tyrolsko		
	Volby 2006	
	celkově	v %
Počet registrovaných voličů	503 580	100
muži	242 053	48,1
ženy	261 527	51,9
Odevzdané hlasy	366 601	72,8
Neplatné hlasy	4 818	1,3
Platné hlasy	361 783	98,7
ÖVP	158 608	43,8
SPÖ	83 842	23,2
FPÖ	39 187	10,8
GRÜNEN	46 935	13,0
BZÖ	11 837	3,3
KPÖ	2 702	0,7
NFÖ	3 745	1,0
MATIN	14 927	4,1

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis

Příloha 8. Výsledky voleb 2006 ve Vorarlbergu

Vorarlberg		
	Volby 2006	
	celkově	v %
Počet registrovaných voličů	250 521	100
muži	121 196	48,4
ženy	129 325	51,6
Odevzdané hlasy	175 458	70,0
Neplatné hlasy	1 495	0,9
Platné hlasy	173 963	99,1
ÖVP	73 076	42,0
SPÖ	32 204	18,5
FPÖ	18 998	10,9
GRÜNEN	28 609	16,4
BZÖ	5 592	3,2
KPÖ	957	0,6
NFÖ	1 115	0,6
MATIN	13 412	7,7

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis

Příloha 9. Výsledky voleb 2006 ve Vídni

Wien		
	Volby 2006	
	celkově	v %
Počet registrovaných voličů	1 130 346	100
muži	518 708	45,9
ženy	611 638	54,1
Odevzdané hlasy	817 792	72,3
Neplatné hlasy	9 221	1,1
Platné hlasy	808 571	98,9
ÖVP	176 524	21,8
SPÖ	331 828	41,0
FPÖ	112 098	13,9
GRÜNEN	140 508	17,4
BZÖ	14 709	1,8
KPÖ	9 841	1,2
NFÖ	3 018	0,4
MATIN	17 788	2,2
SLP	2 257	0,3

Zdroj: Nationalratswahl 2006, endgültiges Gesamtergebnis